

6. maj 2010

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 18. maj 2010

Dagsorden 1. udgave

1. (evt.) Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder
 - Generel orientering
KOM(2009)207
2. Budget 2011
 - Præsentation af Kommissionen
KOM-dokumenter foreligger ikke
3. Skat
 - a) Rentebeskatningsdirektivet
 - Politisk enighed
KOM(2008)727
 - b) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
 - Generel indstilling
KOM(2009)29
 - c) Anti-svigsaftaler med Liechtenstein
 - Generel indstilling
KOM-dokument foreligger ikke
 - d) Forhandlingsmandat til anti-svigsaftaler med andre tredjelande
 - Vedtagelse
KOM-dokument foreligger ikke
4. Integrerede retningslinjer
 - Orienterende debat
 - KOM(2010)193
5. (evt.) Meddelse vedr. styrket økonomisk samarbejde (artikel 136)
 - Præsentation af kommissionen
KOM-dokument foreligger ikke
6. Finansielle exitstrategier
 - Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke
7. Finansiell stabilitet og krisehåndtering

- Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke

- 8. Kommissionens arbejdsprogram for de kommende måneder vedr. finansielle tjenesteydelser
 - Orienterende debat
KOM(2010)135

- 9. Finanspolitiske exitstrategier – Styrkelse af budgetmæssige rammer
 - Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke

- 10. Forberedelse af G20 finansministtermøde den 4.-5. juni 2010
 - Vedtagelse
KOM-dokument foreligger ikke

- 11. Klimafinansiering
 - Vedtagelse
KOM-dokument foreligger ikke

- 12. Eventuelt

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Skatteudvalgets ansvarsområde:

- 3) Skat
 - a) Rentebeskatningsdirektivet
 - Politisk enighed
 - KOM(2008)727
 - b) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
 - Generel indstilling
 - KOM(2009)29
 - c) Anti-svigsaftaler med Liechtenstein
 - Generel indstilling
 - KOM-dokument foreligger ikke
 - d) Forhandlingsmandat til anti-svigsaftaler med andre tredjelande
 - Vedtagelse
 - KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenspunkt 3a: Skat - Rentebeskatningsdirektivet

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet med henblik på at opnå politisk enighed. Direktivet skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra fx en bank i et EU-land til en person i et andet EU-land. Forslaget omfatter en række tekniske ændringer af direktivet for bedre at sikre beskatningen.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2008) 727 og formandskabets kompromisforslag, som nedenstående giver et prioriteret uddrag af. Der henvises til bilag B.

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i et EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videregiver oplysningerne til rentemodtagers skattemyndigheder. Tre medlemsstater (Belgien, Luxembourg og Østrig) har en overgangsperiode, som indebærer opkrævning af kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande i stedet for automatisk at videregive oplysninger om betalingen. Belgien er imidlertid fra 1. januar 2010 overgået til automatisk informationsudveksling.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen kan i den forbindelse foreslå ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger.

Kommissionens første treårsrapport (KOM(2008)552) blev drøftet på ECOFIN den 2. december 2008. Kommissionen vurderer i rapporten, at rentebeskatningsdirektivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at der er behov for visse justeringer i direktivet. Kommissionen har derfor fremsat forslag om ændring af direktivet. Såvel det tjekkiske som det svenske formandskab har fremsat en række kompromisforslag på baggrund af Kommissionens forslag.

Indhold

Kommissionens forslag samt ændringerne i det seneste kompromisforslag indeholder en række ændringer til direktivet bl.a. vedr. de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt udvidelse af anvendelsesområdet. De væsentlige ændringer er beskrevet i afsnittene nedenfor.

Information om rentemodtagers identitet

Direktivets regler om, hvilken information de betalende agenter (banker og andre finansielle institutioner) skal oplyse om rentemodtagers identitet og bopæl, foreslås ændret med henblik på at forbedre kvaliteten af informationen og dermed bedre opnå direktivets mål. Banker mv. skal således både anvende rentemodtagers fødselsdato, fødested og skattemæssige identifikationsnumre, dersom sådanne

anvendes i den pågældende medlemsstat. Desuden skal der ske en forbedring af betalende agents indlevering af oplysninger vedrørende fælles konti og andre situationer med flere fælles rentemodtagere. Der skal således gives oplysning om identiteten af hver enkelt deltager og hver deltagers andel af betalingen.

Udvidelse af anvendelsesområdet til betalinger via enheder i lande, hvor direktivet ikke finder anvendelse

Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet ved, at banker og øvrige finansielle institutter skal anvende direktivet på betalinger til enheder, som ikke er underlagt effektiv beskatning – som f.eks. trusts, fonde og foreninger – og som er etableret i jurisdiktioner uden for EU og de områder, hvor direktivet eller forholdsregler, der svarer til direktivets, finder anvendelse. Direktivet skal således anvendes, når banken er bekendt med, at rentemodtageren er en fysisk person med bopæl i et andet EU-land end det, hvori banken er hjemmehørende, selv om rentebetalingen kanaliseres via et tredjeland. Den pågældende person anses for retmæssig ejer af betalingen, selv om den umiddelbare modtager er en enhed uden for EU og områder, hvor direktivet finder anvendelse. Formålet hermed er at undgå, at personer omgår direktivet ved at indskyde en enhed i en jurisdiktion uden for direktivets geografiske virkefelt mellem sig selv og banken. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for banker vil Kommissionen føre en ikke udtømmende liste over de berørte enheder i jurisdiktioner uden for Fællesskabet. Listen skal være bilag til direktivet.

Det foreslås endvidere præciseret, at banker og andre finansielle institutter inden for EU har pligt til at anvende direktivet, når en betaling foregår via en anden bank eller finansielt institut uden for EU, hvis banken i EU har kendskab til, at betalingen faktisk er til fordel for en person med bopæl i en anden medlemsstat. Dette vil især bidrage til at forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktivet.

Udvidelse af definitionen af ”betalende agent”

Det foreslås præciseret, at direktivets begreb ”betalende agent” udvides til også at omfatte institutioner, som efter medlemslandets egne regler ikke er underlagt effektiv beskatning. En ikke udtømmende liste over sådanne institutioner i de enkelte medlemsstater vil lette implementeringen af de nye bestemmelser. Listen omfatter for Danmarks vedkommende interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier og trusts og lignende oprettet i henhold til udenlandsk lovgivning.

Udvidelse af definitionen af rentebetaling

Det foreslås, at rentebeskatningsdirektivets definition af rentebetaling udvides til også at omfatte følgende elementer:

- Anden indkomst svarende til renteindtægter, f.eks. kursgevinster af særlige finansielle instrumenter, som ligner gældsfordringer.
- Visse livsforsikringsaftaler, der kan sidestilles med investeringsprodukter, fordi kunden er sikret udbetalinger svarende til indbetalingerne, eller fordi forsikringskontrakten i væsentligt omfang er knyttet til afkast af gældsfordringer el-

ler andre instrumenter, som er omfattet af direktivet. Det er hensigten, at egentlige pensionsordninger ikke skal omfattes af direktivet.

- Indkomst fra indirekte investeringer, f.eks. indkomst gennem investeringsforeninger.

Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte investeringsforeninger mv.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt kun udbetalinger fra investeringsfonde, investeringsforeninger o.lign., som er godkendt efter direktivet om investeringsforeninger (såkaldte UCITS). Direktivet gælder også for ikke-godkendte investeringsforeninger mv., men kun hvis disse ikke har status som selvstændig juridisk enhed. Denne forskelsbehandling af investeringsfonde, investeringsforeninger mv. anses ikke for velbegrundet, og det foreslås derfor, at direktivet fremover skal omfatte alle investeringsforeninger, investeringsfonde mv. uanset deres retlige form, og uanset om de er godkendt efter det ovennævnte direktiv eller ej.

Det foreslås desuden præciseret, at direktivet også omfatter rentebetalinger o.lign. fra alle investeringsfonde etableret uden for EU og EØS.

Andre ændringer

Der foreslås forbedringer i de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal give om anvendelsen af direktivet.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 113 og 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Beskatning af indkomst, som en person i en medlemsstat har indtjent ved opsparing i en anden medlemsstat, kan kun opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig endnu.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De gældende regler om indberetningspligt for danske pengeinstitutter mv. vedrørende rentebetalinger findes i skattekontrolloven. Loven indeholder en bestemmelse om de oplysninger, som danske pengeinstitutter mv. skal indsende automatisk til SKAT i henhold til rentebeskatningsdirektivet.

Når der foreligger en endelig aftale om ændring af rentebeskatningsdirektivet, vil det blive overvejet, om der er behov for at justere skattekontrolloven.

Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En effektivisering af direktivet vil have positive statsfinansielle konsekvenser gennem øget provenu fra skat af renter mv. i udlandet.

Høring

Direktivforslaget har været sendt til høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Nordiske Børs, København, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, InvesteringsForeningsRådet, Københavns Fondsbørs, Nationalbanken, Realkreditrådet og SKAT.

Advokatsamfundet anser det for retssikkerhedsmæssigt betryggende, at direktivet forsynes med en udtømmende oversigt over enheder og retlige arrangementer, som er berørt af præciseringen om, at rentemodtagere ikke kan kanalisere renteindtægter igennem enheder i jurisdiktioner, som ikke er omfattet af direktivet. Advokatsamfundet finder dog, at det er en ulempe ved listen, at det vil være en ganske stor udfordring at lave en løbende ajourføring heraf. Advokatsamfundet opfordrer til, at der foretages en afvejning af fordele og ulemper.

Advokatsamfundet finder det endvidere uheldigt, at direktivforslaget medfører en betydelig udvidelse af begrebet ”rentebetalinger” i forhold til dansk rets forståelse af ”renter”. Bliver direktivforslaget inkorporeret i dansk ret, vil man skulle operere med to forskellige rentebegreber – et snævert dansk rentebegreb og et udvidet rentebegreb i direktivet – hvilket er retssikkerhedsmæssigt uhensigtsmæssigt.

Et løsningsforslag kunne ifg. Advokatsamfundet være, at man i direktivet anvendte det rentebegreb, der findes i OECD’s modeloverenskomst. Det fremgår dog af direktivforslagets bemærkninger, at man bevidst har valgt en bredere rentedefinition end den, der findes i modeloverenskomsten. Advokatsamfundet foreslår i lyset heraf, at man i direktivteksten sonderer mellem rentebetalinger og andre betalinger, der sidestilles med rentebetalinger.

Skatteministeriet er enig i betragtningerne om, at en opdateringsprocedure over enheder og retlige arrangementer, som er omfattet af ”gennemsigtighedsprincippet” vil være nødvendig, men kompleks.

Skatteministeriet er enig i problemstillingen om definitionen af ”renter”, men finder, at problemet kan løses ved implementeringen og ikke nødvendigvis må løses i direktivet. Der skelnes efter direktivforslaget mellem egentlige renter (engelsk: ”interest”) og rentebetalinger (engelsk: ”interest payments”). Det bemærkes, at direktivet alene regulerer, hvilke betalinger der skal foretages indberetning om, respektive trækkes kildeskat af. Direktivet regulerer ikke den anvendelse, som modtagerstaten gør af modtagne oplysninger, og indeholder ikke nogen forpligtelse for modtagerstaten til at beskatte alle rentebetalinger som renter. Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil Danmark også modtage oplysninger om visse betalinger, som efter dansk national skatteret vil blive klassificeret som kursgevinster eller som udbytte.

SKAT bemærker, at formuleringen af skattekontrollovens § 8 X, som blev indsat ved implementeringen af det oprindelige direktiv, ikke vil kunne rumme de udvidelser af anvendelsesområdet, som direktivforslaget indebærer. Bestemmelsen må derfor ændres, og det samme gælder bekendtgørelsen om indberetningspligter, der er udstedt i medfør af skattekontrolloven.

SKAT bemærker endvidere, at der vil være tale om ganske omfattende systemændringer, og der kan ikke gives et estimat eller bud på implementering, så længe direktivforslagets endelige udformning er ukendt.

Skatteministeriet er enig heri. Det bemærkes endvidere, at udviklingsfasen for de påkrævede systemændringer først vil kunne påbegyndes, når direktivforslagets endelige udformning er kendt.

Endvidere har Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer og Foreningen Registrerede Revisorer meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget til ændring af rentebeskatningsdirektivet blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2008, den 2. december 2009 og den 19. januar 2010.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, herunder det foreliggende kompromisforslag.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 3b: Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

Resumé

ECOFIN ventes at have en drøftelse af forslaget til nyt direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet). Det nye direktiv skal afløse det gældende bistandsdirektiv fra 1977, som ikke har fulgt den internationale udvikling, herunder især i forhold til bankhemmelighed. Det nye direktiv skal styrke og udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Drøftelsen ventes især at angå automatisk informationsudveksling.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2009) 29 og formandskabets kompromisforslag, som nedenstående gjvet et prioriteret uddrag af. Der henvises til bilag C.

Baggrund

Det gældende bistandsdirektiv (77/799/EØF) har til formål at sikre, at medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for en korrekt beskating af personer og virksomheder i en medlemsstat, som har økonomiske relationer til en anden medlemsstat.

Direktivet er imidlertid utilstrækkeligt til at opfylde formålet, idet det bl.a. giver mulighed for, at en medlemsstat kan afslå en anmodning fra en anden medlemsstat om oplysninger med den begrundelse, at statens egen lovgivning eller administrative praksis (bankhemmelighed) forhindrer den i at indhente oplysningerne.

Desuden indebærer direktivet ikke pligt til automatisk informationsudveksling. Det vil sige, at oplysninger, som en medlemsstats myndigheder får indberettet om betalinger, på nuværende tidspunkt ikke videresendes automatisk i de tilfælde, hvor modtageren af betalingen er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Kommissionen har derfor fremsat forslag til et nyt bistandsdirektiv, som skal forbedre og på visse punkter udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder.

Indhold

Kommissionens forslag indebærer overordnet, at alle direkte skatter og indirekte skatter bliver omfattet af ensartede regler om udveksling af oplysninger, undtagen told og indirekte skatter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 og Rådets forordning 2073/2004.

Derudover indeholder forslaget en række ændringer vedr. bistandens art, udvekslingen af oplysninger, administrativt samarbejde mv.

Bistandens art

Forslaget indeholder regler om fem forskellige typer af bistand til fremsendelse af oplysninger: udveksling efter anmodning, automatisk udveksling, spontan udveksling, embedsmænds tilstedeværelse på en anden medlemsstats territorium

og samtidigt gennemførte undersøgelser ("simultane revisioner"). Disse fem typer er de samme som de fem typer af bistand, som almindeligvis er omfattet af aftaler om administrativ bistand i skattesager, der indgås bilateralt på grundlag af en bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der svarer til artikel 26 i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. I forhold til det gældende direktiv er forslaget om udenlandske embedsmænds tilstedeværelse på en medlemsstats territorium nyt.

Automatisk udveksling af oplysninger betyder, at en medlemsstat med aftalte mellemrum skal sende oplysninger, som er relevante for beskatning i en anden medlemsstat, til den anden medlemsstat. Oplysningerne skal sendes, uden at den anden stat har anmodet om dem.

Det seneste kompromisforslag indebærer, at medlemsstaterne kun får pligt til automatisk udveksling af oplysninger om løn og bestyrelshonorarer, og at landene herudover skal foretage automatisk udveksling af de oplysninger, som de er i besiddelse af.

Herudover medfører kompromisforslaget en præcisering af den spontane udveksling af oplysninger. En medlemsstat vil i fremtiden være forpligtet til at sende oplysninger til en anden medlemsstat i tilfælde, hvor førstnævnte stat vurderer det som sandsynligt, at skattereglerne overtrædes, der er tale om skatteundgåelse eller -unddragelse i den anden medlemsstat, eller vurderer, at der er risiko for, at der vil ske ukorrekt beskatning i den anden medlemsstat.

Udveksling af oplysninger

I det seneste kompromisforslag er foreslået en bestemmelse om, at oplysninger, som en medlemsstat modtager i henhold til direktivet, skal holdes fortrolige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til den modtagende medlemsstats egen lovgivning. Endvidere skal oplysninger, som en medlemsstat har modtaget fra en anden medlemsstat i henhold til direktivet, efter tilladelse fra den anden stat kunne anvendes til andre formål end beskatning. En medlemsstat, som har modtaget oplysninger fra en anden medlemsstat, skal desuden kunne videregive oplysningerne til en tredje medlemsstat, forudsat at direktivets regler og procedurer overholdes.

I forhold til det gældende direktiv er der tilføjet en særlig bestemmelse, hvorefter oplysninger, som en medlemsstat modtager fra et tredjeland, skal videregives til andre medlemsstater, medmindre dette hindres af internationale aftaler med det pågældende tredjeland.

Mht. medlemsstaternes forpligtelser og begrænsninger heri er det foreslået, at den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger, skal indsamle informationen, selv om den ikke har brug for oplysningerne til egne skattemæssige formål.

Direktivforslaget forpligter ikke en medlemsstat til at indhente eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med lovgivningen i staten at gennemføre sådanne undersøgelser eller indhente sådanne oplysninger til egne formål. En medlemsstat kan dog ikke afslå at indhente oplysninger alene med den begrun-

delse, at oplysningerne findes i et pengeinstitut el.lign., eller at oplysningerne vedrører ejerskabet til fx et selskab eller en fond. Det vil bl.a. indebære, at medlemsstater, der har bankhemmelighed, skal afskaffe denne, hvilket er en væsentlig ændring i forhold til det gældende direktiv.

Forslaget indeholder derudover – i modsætning til det gældende direktiv – en form for såkaldt ”mestbegunstigelsesbestemmelse”. Bestemmelsen medfører, at hvis en medlemsstat har påtaget sig forpligtelser over for et ikke-EU-land til at afgive oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af direktivet, så skal medlemsstaten afgive oplysninger i samme omfang til de øvrige EU-medlemsstater, som ønsker at indgå et sådant gensidigt videre samarbejde.

Det er endvidere foreslået at lægge visse begrænsninger på medlemsstaternes muligheder for at anmode om bistand i en anden medlemsstat. Eksempelvis skal en medlemsstat først anmode en anden medlemsstat om oplysninger, når den har udtømt egne rimelige muligheder for selv at skaffe oplysningerne.

Administrativt samarbejde mv.

I modsætning til det gældende direktiv indeholder forslaget en række regler om tilrettelæggelsen af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder bl.a. regler om en organisationsplan, fælles procedureregler, fælles formularer, formater og kanaler for udveksling af oplysninger samt udvidede feedback-procedurer.

Det er foreslået, at ECOFIN i 2017 skal overveje en revision af direktivet efter en rapport fra Kommissionen.

Sagen blev drøftet på ECOFIN den 19. januar 2010, hvor der imidlertid ikke kunne opnås enighed om kompromisforslaget. Der er især uenighed om forslaget om automatisk informationsudveksling, som vil pålægge medlemsstaterne at have regler om indberetning af de oplysninger, som skal videresendes.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 113 og 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skattesvig fordrer et effektivt administrativt samarbejde på EU-niveau, som kun kan opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Høring

Direktivforslaget har været i høring hos Advokatsamfundet, CEPOS – Center for Politiske Studier, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer samt Forsikring og Pension.

Advokatsamfundet anfører retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en bestemmelse i Kommissionens forslag, der tillægger udenlandske embedsmænd adgang til at gøre brug af lokale kontrolbeføjelser. Denne bestemmelse er udgået i formandskabets kompromisforslag.

Advokatsamfundet kritiserer desuden en bestemmelse om udenlandsk bevismateriale, som efter Advokatsamfundets opfattelse indskrænker de nationale domstoles adgang til at vurdere værdien af disse beviser. Hertil skal bemærkes, at den pågældende bestemmelse alene går ud på, at en medlemsstat kan påberåbe eller anvende oplysninger, rapporter mv., som den har modtaget fra en anden medlemsstat, som bevismateriale på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter mv., som staten har modtaget fra andre af dens myndigheder.

Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Efter gældende dansk ret varetages de opgaver, der omfattes af direktivet, af SKAT.

Konsekvenserne af forslaget om automatisk udveksling af oplysninger er endnu ikke vurderet, da det endnu ikke er afklaret, hvilke oplysninger der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det er muligt, at der kan være behov for at tilpasse de danske indberetningsregler. Det er ligeledes muligt, at der må ændres i kontrol- og indberetningsreglerne vedrørende danske pengeinstitutter mv.

Forslaget indeholder tidsfrister for bl.a. besvarelse af anmodninger om oplysninger. Sådanne tidsfrister findes ikke i gældende dansk ret og kræver derfor muligvis en ændring i lovgivningen.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af direktivforslaget vil medvirke til at begrænse provenutab, der opstår ved skatteunddragelse og utilsigtet udnyttelse af skatteregler. Direktivet vil således have en positiv virkning for statsfinanserne og samfundsøkonomien.

Gennemførelse af direktivforslaget forventes at medføre et behov for øgede ressourcer i SKAT, herunder udgifter til systemudvikling. Der kan ikke skønnes

over størrelsen heraf, før direktivets endelige udformning kendes, og før det er endeligt afklaret, hvilke oplysninger der skal udveksles automatisk, og hvilke statistiske oplysninger medlemsstaterne skal afgive, samt fremgangsmåden herfor. Disse udgifter afholdes inden for SKATs eksisterende udgiftsrammer.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 10. november 2009, den 2. december 2009 og den 19. januar 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan generelt støtte forslaget om et nyt bistandsdirektiv, herunder det foreliggende kompromisforslag, idet man arbejder for, at omfanget af den automatiske informationsudveksling bliver så bredt som muligt.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte det nye bistandsdirektiv, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 3c og 3d: Skat - Anti-svigsaftale med Liechtenstein og andre tredjelande

Resumé

På ECOFIN den 18. maj 2010 ventes en ny drøftelse af EU's anti-svigsaftaler med tredjelande med henblik på at opnå politisk enighed om en anti-svigsaftale med Liechtenstein samt vedtage forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Baggrund og indhold

ECOFIN vedtog den 9. juni 2009 rådskonklusioner, der fremhæver betydningen af god regeringsførelse på skatteområdet, særligt i forhold til øget gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår og bekæmpe skattesvig. Konklusionerne vedrører både initiativer inden for EU samt EU's aftaler med tredjelande. ECOFIN opfordrede bl.a. Kommissionen til hurtigt at afslutte de igangværende forhandlinger om en anti-svigsaftale med Liechtenstein og noterede sig Kommissionens hensigt om at forberede oplæg til forhandlingsmandater til lignende anti-svigsaftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Forhandlinger om en anti-svigsaftale med Liechtenstein

Kommissionen fik i 2006 mandat til at forhandle med Liechtenstein om en aftale mellem på den ene side EU og dens medlemsstater og på den anden side Liechtenstein til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for parternes finansielle interesser. Aftalen skal medføre, at parterne skal bistå hinanden med udveksling af oplysninger vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

Under forhandlingerne blev en sag afdækket om tyske borgeres bankkonti i liechtensteinske banker, som ejerne ikke havde oplyst til de tyske skattemyndigheder. Efter det daværende aftaleudkast ville Liechtenstein kun skulle yde bistand i sager om skattesvig, som defineret efter liechtensteinsk lovgivning. Efter liechtensteinsk lovgivning anses det ikke som skattesvig at undlade at selvangive indtægter til sine skattemyndigheder. Myndighederne i Liechtenstein kan endvidere ikke gennemtvinge et pålæg til en liechtensteinsk bank om at fremsende oplysninger, hvis banken nægter at udlevere oplysningerne. Efter det daværende aftaleudkastet ville de tyske myndigheder således ikke have kunnet få bistand fra Liechtenstein.

I november 2008 opfordrede ECOFIN Kommissionen til – på baggrund af det gældende mandat – at genoptage forhandlingerne med Liechtenstein med henblik på at opnå forbedringer og yderligere garantier for at sikre reel administrativ bistand og adgang til oplysninger f.eks. i sager om skattesvig. I opfølgning herpå vedtog ECOFIN i februar 2009 rådskonklusioner, som anmodede Kommissio-

nen om at fortsætte forhandlingerne med Liechtenstein med henblik på at opnå en mere effektiv aftale. Aftalen indebærer således, at Liechtenstein skal udveksle oplysninger i sager, selvom der ikke efter Liechtensteins lovgivning er tale om skattesvig.

I december 2008 indgik USA en aftale med Liechtenstein, som sikrer reel informationsudveksling og opfylder OECD's standarder for informationsudveksling på skatteområdet – indeholdt i artikel 26 af OECD's skattemodelkonvention, som indebærer informationsudveksling på anmodning, også vedr. bankoplysninger.

Den 12. marts 2009 – forud for G20-mødet den 2. april – afgav Liechtenstein en erklæring om, at man forpligter sig til fuld implementering af OECD's standarder for informationsudveksling, og at man i den forbindelse ville fortsætte forhandlingerne med EU om en revideret anti-svigsaftale.

Kommissionens forhandlinger med Liechtenstein har resulteret i et udkast til en aftale, der sikrer informationsudveksling på anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder med henblik på effektiv administrativ bistand på skatteområdet og bekæmpelse af skatteunddragelse.

Sagen om anti-svigsaftalen med Liechtenstein blev senest drøftet på ECOFIN-mødet den 19. januar 2010, hvor der imidlertid ikke kunne opnås enighed om kompromisforslaget. ECOFIN ventes således den 18. maj 2010 at drøfte det foreliggende udkast til anti-svigsaftale med Liechtenstein med henblik på at opnå politisk enighed.

Forhandlingsmandater med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz

I perioden op til G20-mødet den 2. april 2009 i London tilkendegav en række lande, at man ville forpligte sig til OECD's standarder for transparens og informationsudveksling på skatteområdet. I lyset af disse erklæringer fra Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz har Kommissionen udarbejdet forslag til forhandlingsmandater til anti-svigsaftaler med disse lande på linje med den aftale, der ventes indgået med Liechtenstein. Aftalerne skal således omfatte informationsudveksling på skatteområdet efter anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

Sagen om forhandlingsmandater til Kommissionen til at forhandle anti-svigsaftaler med de øvrige tredjelande blev senest drøftet på ECOFIN-mødet den 19. januar 2010, hvor det imidlertid ikke kunne opnås enighed. ECOFIN ventes således den 18. maj 2010 at drøfte sagen med henblik på at vedtage forhandlingsmandaterne til Kommissionen.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af svig vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning fordrer et effektivt administrativt samarbejde mellem på den ene side EU og dens medlemsstater og på den anden side det pågældende tredje-

land. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Effektive anti-svigsaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande vil medvirke til at sikre overholdelsen af dansk lovgivning. Aftalerne vurderes ikke at nødvendiggøre ændringer af dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen kan have positive statsfinansielle konsekvenser, da effektive anti-svigsaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande bl.a. vil medvirke til at imødegå skattesvig mv. og deraf afledt tab for de offentlige finanser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser, men initiativer til at forhindre skatteunddragelse mv. vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om en anti-svigsaftale med Liechtenstein og mandater til forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 20. oktober 2009 og til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2009 og ECOFIN den 19. januar 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter, at ECOFIN intensiverer arbejdet for at bekæmpe skattesvig mv., herunder i forbindelse med EU's aftaler med tredjelande.

Regeringen støtter vedtagelsen af det foreliggende udkast til en anti-svigsaftale med Liechtenstein. Regeringen lægger vægt på, at aftalen er mindst ligeså effektiv som den aftale, USA har indgået med Liechtenstein, der opfylder OECD's standarder og sikrer reel informationsudveksling. Det er endvidere vigtigt, at aftalen er effektiv til at imødegå svig, herunder så finansielle institutioner i Liechtenstein ikke anvendes til aktiviteter, der har karakter af skattesvig i forhold til andre lande.

Regeringen støtter Kommissionens hensigt om at iværksætte forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz med henblik på at indgå anti-svigsaftaler på linje med den ventede aftale med Liechtenstein. Det er vigtigt at fremskynde processen for at udnytte det internationale momentum i forhold til

bekæmpelse af skatteunddragelse og landenes tilkendegivelser om at leve op til OECD's standarder for informationsudveksling på skatteområdet.

Andre landes holdninger

Der ventes bred opbakning til indgåelsen af en effektiv anti-svigsaftale med Liechtenstein, der sikrer informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder.

Der ventes endvidere bred støtte til forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz fra en række lande.